

פז:

עין משפט
גד מצות

כָּג א מ"י פ"ב מהל'
פנדים הלכה ו (1):
כָּג ב מ"י פס הל' 1:

מוסף רש"י

וגאלנו. כחיינו נמכר
למכור כחיינו גבי קרובים
ומתחילת חיותנו (לחיות)
מקרא נדרש.
בכחית הפסוקים והע"פ
שמן היקש מפורש הן
ב"ח צח. מאן חכמים.
כלומר חזן נינו ומי
טעמיו (נינו) כב.

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

אמא' קאמער וס'ה מ' שאינו נגאל בא"ח ני"ח שביר שביר. פירש
 שיהא מוכר עמלו לישראל גאל בזהל וא"ת כי נמי לא
 ילפינן שכי' שכי' לומר שיהא מוכר עמלו לישראל גאל בזהל מומכר
 לעבוד כדכנס מ"ת גילה מוכר חשי' ו"ו מוסר על ענין ראשון) וילמד

וְאָמַר לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה רַבִּי אֹמֵר "בְּאֵלֶּה הוּא
נִגְאָל וְאִין נִגְאָל בִּשְׁשׁ שִׁיכּוֹל" (6) וְהָלָא דִּין הוּא
וּמָוֶה מִי ⁷שְׁאִינוּ נִגְאָל בְּאֵלֶּה נִגְאָל בִּשְׁשׁ זֶה
שֶׁנִּגְאָל בְּאֵלֶּה אֵינוּ דִּין שֶׁנִּגְאָל בִּשְׁשׁ ת"ל
בְּאֵלֶּה בְּאֵלֶּה הוּא נִגְאָל וְאִין נִגְאָל בִּשְׁשׁ וְאִי
סִלְקָא דַּעֲתָךְ יִלְף שְׂכִיר שְׂכִיר אֲמַאי קָאֻמֵּר
וּמָוֶה מִי שְׁאִינוּ נִגְאָל בְּאֵלֶּה יִלְף שְׂכִיר שְׂכִיר
אֲמֵר רַב נַחֲמָן רַב צִיחָק לְעוֹלָם יִלְף שְׂכִיר
שְׂכִיר וְשִׁמְרֵי וְשִׁמְרֵי הֵכָּא "דְּאֻמֵּר קָרָא יִגְאָלְנוּ לָהּ
וְלֹא לְאַחֲרֵי" וּמֵאֵן תִּנָּא דְּפִלְגַּי עֲלֵיהּ דְּרַבִּי ר' יוֹסִי
הַגְּלִילִי וּר"ע ⁸"דִּתְנִיָּא לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה ר' יוֹסִי
הַגְּלִילִי אֹמֵר בְּאֵלֶּה לְשַׁחְרוּר כְּשֹׂאֵר כָּל אֲדָם
לְשַׁעֲבֹד ר"ע אֹמֵר בְּאֵלֶּה לְשַׁעֲבֹד כְּשֹׂאֵר
כָּל אֲדָם לְשַׁחְרוּר מֵאִי טַעְמָא דְּרַבִּי יוֹסִי
הַגְּלִילִי אֲמֵר קָרָא אִם לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה אֲלֵא
בְּחֹאֲרֹ וְיִצָּא בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל וּר"ע אֹמֵר אִם לֹא
יִגָּאֵל אֲלֵא בְּאֵלֶּה וְיִצָּא בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל (9) יוֹסִי
הַגְּלִילִי מִדִּי אֲלֵא בְּאֵלֶּה כְּתִיב אֲלֵא כְּהֵאִי
קִרְקָא קְמִיפְלָגִי אוּ דְּדוּ אוּ בִּן דְּדוּ יִגְאָלְנוּ
(10) זֶה גְּאוּלַּת קְרוּבִים אוּ הִשְׁגֵּה יְדוּ זֶה
גְּאוּלַּת עֲצֻמוֹ וְנִגְאָל זֶה גְּאוּלַּת אַחֲרֵים ר' יוֹסִי
הַגְּלִילִי סָבַר מִקְרָא נִדְרֵשׁ לַפְּנִי שְׂדֵי גְּאוּלַּת
קְרוּבִים אֲנֵאוּלַת עֲצֻמוֹ מִה גְּאוּלַּת עֲצֻמוֹ
לְשַׁחְרוּר אִף גְּאוּלַּת קְרוּבִים לְשַׁחְרוּר וּר"ע
סָבַר מִקְרָא נִדְרֵשׁ לְאַחֲרֵי שְׂדֵי גְּאוּלַּת אַחֲרֵים
אֲנֵאוּלַת עֲצֻמוֹ מִה גְּאוּלַּת עֲצֻמוֹ לְשַׁחְרוּר אִף
גְּאוּלַּת אַחֲרֵים לְשַׁחְרוּר אִי הֵכָּי בְּאֵלֶּה לְמַה לִּי
אִי לֹא בְּאֵלֶּה ה"א "מִקְרָא נִדְרֵשׁ בִּין לַפְּנִי
בִּין לְאַחֲרֵי וְהֵכָּל לְשַׁחְרוּר אִי הֵכָּי הֵדֵר קוּשִׁיא
לְדוּכִיתִּיהּ אֲלֵא כִּסְבָּרָא קְמִיפְלָגִי רַבִּי יוֹסִי
הַגְּלִילִי סָבַר מִסְתַּבְּרָא גְּאוּלַּת אַחֲרֵים לְשַׁעֲבֹד
דְּאִי אֲמַרְתָּ לְשַׁחְרוּר הוּא מִימַעַן וְלֹא פִּרְקִי
לִיהּ וּר"ע סָבַר מִסְתַּבְּרָא גְּאוּלַּת קְרוּבִים
לְשַׁעֲבֹד דְּאִי אֲמַרְתָּ לְשַׁחְרוּר כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא
אֲזַל וּמִזְבִּין נִפְשִׁיהּ א"ר חִיָּיא בְּרַ אָבָא א"ר
יִוחָנָן זֶה דְּרַבִּי רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי וּר"ע אָבֵל
חֲכִי"א "הֵכָּל לְשַׁחְרוּר" מֵאֵן חֲכָמִים רַבִּי הִיא
דְּמַפְקִי לִיהּ לְהֵאִי בְּאֵלֶּה לְדִרְשָׁה אַחֲרִינָא
וּמִקְרָא נִדְרֵשׁ בִּין לַפְּנִי וּבִין לְאַחֲרֵי וְרַבִּי
הֵאִי וְיִצָּא בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל מֵאִי עֵבִיד לִיהּ
מִיבְעִי לִיהּ לְכַדְתֵּנָּא וְיִצָּא בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל
עֲבֹדֵר

ששמת הוא שאוכל חף בתלש אלס ה"פ שאינו אוכל בתלש דלס כחכ
כדלדל כקדס שדס אוכל בתלש כדפי' הדל: **ובס** כ"י ש"כינו ננל

בא"ה יוצא בשש ב'. ואם תאמר שזה אחזה יוכית שנגאלת באלה ואיני
 יוכחה מעד לשה ומשה לעד ר"ל דאזכא למפרך מה לשה שכן
 סוכים שיואל בנחת הדיון על כן דין הוא שיואל בשש: **ורב** יוסי
 הכי הוא ועוד בדמקסא לא מתרסא דלא קשיא בין לר' יוסי הגלילי
 פירושו שכן אלף [בסחר: כתיב וסיון דלא איירי להו] מה מקורביו
 למתקורבא זביל אחריס לא מני למתקורבא אפילו לשעבוד ובהי מתרסא
 הכי הוא למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה: **מלא** בסבאר קטפ"ג.
 בשנת היובל האחרים מישתמע כדקאמר ר' יוסי הגלילי משום דמניתי להק
 קאי או אחרים קאי דהא אחרים נמי כתיב בהאי קרא ר' יוסי סבר באלה
 קאי לר"ע דהאי באלה אלו אחרים ולשחרור הכי באלה קאי לר' יוסי
 ר' יוסי הגלילי קאמר כלומר מה שאתא קרא דהיינו קרוינ' שכל
 דהא מנינ' ליה שאני קאי מתחם עד עובד סוכים עד היובל אלא הכי

וְאֵסָה לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה. בְּנִמְכָּר לְעֹבֵד כּוֹכְבִּים כְּמִי: בְּאֵלֶּה. בְּקִרְוִים
לְכִמְכִּי לְעִיל מִיָּהִי אִזְ דְּדוּד וְגו': וְזֶה מִי שֵׁאִינוּ נִגְאָל בְּאֵלֶּה. נִמְכָּר
לְיִשְׂרָאֵל לֹא כְּמִי בֵּית גְּאוּלֹת קִרְוִים דְּלֹא נִמְכָּר לָן (וְעַל דָּף י"ד):
מִהֶפְדֵּה אֵלֶּה גְּאוּלֹת עֲמֻמָּה: יִנָּף כְּסִיר שְׂמִיר. גְּאוּלֹת קִרְוִים
לְנִמְכָּר לְיִשְׂרָאֵל מִנְמָכֵר לְעֹבֵד כּוֹכְבִּים
דְּנִמְכָּר לְעֹבֵד כּוֹכְבִּים נִמִּי כְּמִי:
כְּסִיר שֶׁה בְּשֵׁה יִסִּיה עֲמוֹ: דְּפִלְגִי
עִלִּים דְּרִבִּי. וְאַחֲרֵי דְנִמְכָּר לְעֹבֵד
כּוֹכְבִּים יוֹאֵל לֵשׁ: ר' יוֹסִי הַגִּלְגִּי
כו'. דְּמִיָּחַ הֵאֵי בְּאֵלֶּה לְרִשָּׁה
אַחֲרִיתִי: בְּאֵלֶּה לְשִׁחְרוּר. גְּאוּלֹת
קִרְוִים אֵינוּ מִשְׁתַּעֲבָד לֵהֶם: וְיֹאֵל
כְּשֵׁה הַיּוֹבֵל. מִתּוֹת אַחֵר שִׁיגְאֵל
כֹּחַ הָעֹבֵד כּוֹכְבִּים אֲלֵהֶם גְּאוּלֹת
מִן אֲדָם מִשְׁתַּעֲבָד לוֹ: וְנִגְאָל וּ
אֲחֵרִים. וְלִמְדָךְ שֶׁכָּל אֲדָם
יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרֵי כֵן הָעֹבֵד כּוֹכְבִּים
וְאֵין הָעֹבֵד כּוֹכְבִּים יִכּוֹל לַעֲבֹד
עָלֵיהֶם דְּרִבִּי ר' יוֹסִי
וְיֹאֵל בְּאֵלֶּה ר' יוֹסִי
שִׁחְרוּר בְּשִׁאֵר כָּל אֲדָם
לְעִיבָה עֲמֻמָּה:

ויסי סכר מקרא נדרש לפניו. גאולה
 עמנו פשיטא לן דהיא לשחרור והיא
 מלחמה על שאר גאולות לר' יוסי אינה
 מלחמה אלא על גאולות אחרים שגזר
 לפניו ומקרא הנדרש ללמד נדרש
 ללמד על שלפניו הכתוב למעלה הימנו:
שדי גאולת קרובים גאולות עמנו.
 ללמד דהימנו לפי שמלמד על שלפניו
 הילכך גאולת קרובים למדו מגאולת
 עמנו הכתובה אחרים: **לאחריו.**
 הכתובה למטה הימנו הילכך גאולת
 עמנו מלחמה על גאולת אחרים אלמלא
 למדו גאולת אחרים מגאולת עמנו:
היא כו'. אבל גאולת דמכיו בלאה
 גזר שיש חילוק בין אלה לאחרים למד
 דמכיו ליה יומקן דמכיו ליה: **אי כפי.**
 דבעלתא נדרש לפניו ולאחריו והכא
 משום דמכיו בלאה הוא הדך קושא
 לדומיה דר"ע היכי משמעט שעדו
 דויא בנות הייבא לקרובים: **אלא**
בסכרא פליגי. כלומר אי פשיטא לן
 דהיא דגזר לקרובים קאי על כרחך
 שעדו דגזר בנות הייבא לאחרים
 משמעט אלא בסכרא פליגי אי הדי
 בלאה לקרובים קאי או לאחרים קאי
 דהא אחרים נמי הכתוב קרא כתיב:
 לר' יוסי **חללים סכר מסכברא.** אחרים
 לנעבוד דהיא בלאה לקרובים קאי
 דשעבוד דויא בנות הייבא לאחרים
 דהי אחרת כו': **ור"ע סכר מסכברא.**
 לקרובים שעבוד והיא אלה לאחרים
 קאי ושעבוד דויא בייבא לקרובים
 קאי דהי אחרת כו': **לכדנטיא.** ללמדך

לא יגאל ישמעבד בו עד היובל ואי אחת רשאי לבא עליו בעקיפין:
לאחר

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואם לא יגאל באלה ויקרא בשנת היבל הוא וקניו עמו: ויקרא כה נד
2. או ידו או בן דרו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: ויקרא כה מט

גליון הש"ס

גם' דאָס' נאָלען' לוי' יאָ
לאַזט' ע' יומ' מ' ע'יב'
מדי' ועט' מעט' : תום'
ד' אס' ובי' דא' בתיב'
בקי' בדי'א' ויט'א' נוס'
נרטי' ב' ע'א' נרטי' אס' :

הגהות הב"ח

(א) גב' ינאלט זר גחלת
קרובים כר זר גחלת
שנתי :

מוסף תוספות

א. [שהרי] השתא מיעטנו
מבאלה דנמכר לגוי אינו
יוצא בשש. תוס' הרא"ש.